

EGYHÁZMEGYEI HÍREK

Megjelenik
minden hónap
első szombatján

JÚNIUS ÜZENETE

„A tervek a békére vonatkoznak, nem a pusztulásra, mert reménységgel teli jövőt szánok nektek – mondja az Úr” (Jer 29,11).

Nyilvános istentisztelet az Egri Főegyházmegyében

2020. május 18-tól, hétfőtől kezdve ismét tarthatunk nyilvános szentmiséket és más liturgikus cselekményeket templomokban vagy alkalmas szabadtéri környezetben Főegyházmegyénk egész területén.

Ennek során gondosan tartjuk meg a mindenkor állami előírásokat!

A szertartások során ügyeljünk arra, hogy az egyes résztvevők között másfél méter távolságot tartsunk. Fertőtlenítsük a kilincseket, helyezzünk el kézfertőtlenítőt a bejárat közelében. Kérjük a paptestvéreket és a liturgiában segédkezőket, hogy a szentmise előtt és után fertőtlenítsék kezüket. Figyelmeztessük a résztvevőket a száját és orrot eltakaró maszk (vagy kendő) használatára.

A szentelvtartók továbbra is üresen maradnak, a szentáldozás kizárólag kézbe adással történik.

Perselyezés, adománygyűjtés a mise végén történjen.

További intézkedésig Főegyházmegyénkben fennmarad a vasárnapi szentmisén való részvétel kötelezettsége alóli felmentés, valamint a több gyónónak egyéni bűnvallomás nélkül adható általános szentségi feloldozás lehetősége. Aki azonban így feloldozásban részesül, az később, a legközelebbi egyéni gyónás során tartozik bűneit megvallani.

Ezek a felmentések és óvatossági rendelkezések különösen is az idősek és gyenge egészségűek védelmét szolgálják, akikért továbbra is fokozott felelősséggel tartozunk.

Ahol van rá lehetőség, folytassuk a szentmisék online közvetítését. Ez a fajta kapcsolattartás a hívő közösség tagjaival a járványügyi helyzet remélt javulásával úgy is folytatható, hogy egyes szentmiséket helyett más vallási tartalmakat közvetítünk.

A tömegrendezvényeket a hatósági előírások még nem teszik lehetővé, így közösségi alkalmakat csak a járványügyi szabályok megtartásával szervezzünk.

Kérjük a Szentlélek Úristen elevenítő erejét plébániáink és egész egyházmegyénk számára!

Eger, 2020. május 16.

Ternyák Csaba
egri érsek

Az egri főszékesegyház felszentelését is ünnepelték

Ternyák Csaba egri érsek az Egri Érseki Papnevelő Intézetben mutatott be szentmisét május első csütörtökén este.

A főpásztor a szentmise elején kiemelte: elsőcsütörtök alkalmából az eucharisztikus Krisztust és ezen a napon az egri főszékesegyház felszentelésének évfordulóját is ünnepeljük.

Szentbeszéde kezdetén a főpásztor elmondta, nagyon együttérez azokkal a hívekkel, akik hosszú ideje eucharisztikus bójtben élnek, mert még mindig nincs biztonságos megoldás arra, hogy tényleges szentáldozáshoz járuljanak, marad számukra az egyébként más életállapotban lévők számára ajánlott lelki áldozás. „Az elmúlt napokban fáj a szívem, amikor imádságban kiérlelt döntést kellett hoznom arról, hogy mégsem a szívemre, hanem inkább az eszemre hallgatók, és azt kérem mindenkitől, hogy még várjunk a nyilvános templomi liturgiák újra indításával.” – fogalmazott az érsek.

Nem lehetünk együtt az Úr házában, lélekben azonban most a megújuló egri bazilikában ünneplünk, melynek ma van a felszentelési évfordulója. A járvány megjelenése óta a szeminárium kápolnája lett a „székesegyház”, hiszen a főtemplom az, ahol a püspök széke van. Ez a hely biztosítja a közvetítések által is a lelki egyseget, közösséget.

Isten képes a rosszat is a javunkra fordítani, a járvány által felrázni bennünket, hogy kezdjünk új életet. A vírus kikergetett bennünket a templomból, hogy kint tegyünk tanúságot hitünkéről, a virtuális térben, az interneten. Használjuk nemes célokra, töltsük meg Istennel, s erősítsük meg emberi kapcsolatainkat és Istenhez fűződő kapcsolatunkat is – zárta szentbeszédét Ternyák Csaba egri érsek.

A szentmise után a főpásztor az intézmény elöljáróival és növendékeivel az Oltáriszentmise előtt imádkozta el a rózsafüzért.

Interjú Ternyák Csaba egri érsekkel

Hűség az Istenhez és egyházunkhoz

A koronavírus miatt nehéz hónapokat hagytunk magunk mögött, az eltelt heteket a külvilágtól elzárva kellett töltenünk. A legnagyobb veszély idején a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia javaslatára a nyilvános szentmisék is szüneteltek templomainkban. Bár még továbbra sem mondhatjuk, hogy véget ért a járvány, ha megszorításokkal is, de újból részt vehetünk szentmisékben, egyházi szertartásokon.

– Érsek úr hogyan élte meg az elmúlt hónapokat?

– Kész lelkipásztori terveink voltak a tavaszi időszakra. Számos egyházközséget akartam meglátogatni, ünnepeiken részt venni, híveimmel találkozni. Sajnos ezek mind meghiúsultak. Természetesen én is önkéntes karanténba vonultam, többet imádkoztam, elmélkedtem ebben az időszakban és főleg eleinte nagyon sokat telefonáltam. Az Isten a rosszból is jót tud kihozni. Sokak számára nem csak fenyegetést, aggodalmat, hanem Istenre találást is hozott a vírus. Abban reménykedem, hogy nemcsak nekem, hanem másoknak is sikerült Istennel való kapcsolatukat még jobban elmélyíteni ezekben a hetekben.

– Szerencsés helyzetben voltak az egyházmegye hívei, hiszen naponta két szentmisét, rózsafüzért, litániát is közvetítettek az Egri Érseki Papnevelő Intézetből. De több helyen bekapcsolódhattak a hívek a helyi templomból közvetített szentmisékbe is. Volt olyan település, ahol a helyi plébános a község háza hangosbemondóján keresztül vezette a reggeli, déli és esti imádságot.

„Sokak számára Istenre találást is hozott a vírus”

– Március 17-én indítottuk el Szent István Rádióban a közös imádságot. Ennek kettős célja volt: egyrészt, hogy kérjük az Urat a járvány megszüntetéséért és a betegekért, másrészt, hogy a rádió segítségével a közös imádság révén fenntartsuk egymással a lelki közösséget és egységet. Több szép tanúságtétel jutott el hozzám ennek a kezdeményezésnek a lelkes fogadtatásáról.

– A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Oktatási Bizottságának elnökeként hogyan értékeli az iskola internetre való „felköltözését”? Főegyházmegyénkben mennyire volt sikeres az online oktatás?

– Mindenkit váratlanul ért a járvány és az iskolák bezárása. Korábban mindig azt tapasztaltuk, hogy a digitális kezdeményezések nem minden pedagógus részéről találtak lelkes fogadtatásra. Most viszont ebben a kényszerhelyzetben különö-

sebb nehézség nélkül kezdtek el használni az okos eszközöket. Örömmel tölt el, hogy sok nagy-szerű pedagógusunk van és a diákjaink is állták a sarat!

– A Főegyházmegyei Karitás az járvány miatt rendkívül értékes munkát végzett. Sok rászoruló embernek nyújtottak segítséget a nehéz órákban...

– A Karitás eddig is az elsők között vette ki a részét, amikor valamilyen csapás sújtotta az országot, vagy térségünket. Munkatársaink a járvány csúcspontján és azóta is lehetőségeik szerint mindent megtesznek a bajjutottak megsegítésére, az egyházmegye pedig saját forrásból és a nagylelkű adakozók segítségével segít, ahol tud.

– Az egyházi év legnagyobb hazai eseménye a szeptemberi Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus lett volna, de a vírus miatt ez az összejövetel egy évvel később lesz...

– A mi egyházmegyénk ebben is azonnal megtalálta a pozitív üzenetet: egy újabb évet kaptunk a felkészülésre. A koronavírus miatt ugyanis elmaradt nálunk a missziós kereszt fogadása. Ebben az új helyzetben máris keressük azt az időpontot, amikor erre a nagy lelki élményt jelentő látogatásra sor kerülhet.

– Az idei évre tervezett egyházmegyei programok közül elmaradt az Egyházmegyei Találkozó. Elképzelhetőnek tartja, hogy idén sor kerülhet nagyobb egyházmegyei rendezvényre?

– A jelenlegi helyzetben nem lenne reális nagy rendezvényeket tervezni. Az Egerszalóki Ifjúsági Találkozót virtuális formában fogjuk megvalósítani, az őszre tervezett ministráns találkozóról pedig csak később fogunk dönteni.

– Érsek úr, hogyan tekint az előttünk álló időszakra és mire kéri a híveket?

– Néhány napja szabadon látogathatjuk a szentmiséket. Szeretettel várjuk a híveket templomainkba. Megértésüket és türelmüket kérem, ha a plébános atyák figyelmeztetik őket a szájmascsk használatára és arra, hogy egymástól az előírt távolságra foglaljanak helyet. Sajnos a járványveszély továbbra is fennáll, ezért szükség van okos mértéktartásra a közösségi kapcsolatainkban. Arra kérem híveinket, hogy legyenek hűségesek az Istenhez és egyházunkhoz. Szeressék nagyon a templomukat, mint az imádság és az Istennel való találkozás kiváltságos helyét.

– Köszönjük a beszélgetést!

Homa János

JEGYZET

A húsvéti idő vége felé, a vasárnapi és hétköznapi szentmiséken Jézus búcsúbeszédéből hallgatunk meg részleteket. Sok szép vigasztaló és bátorító gondolatot olvassunk János evangéliumának 15. és 16. fejezetében, de talán az a legfontosabb, hogy a megváltó Jézus megígéri tanítványainak a Szentlelket. Az újszövetségi Szentírásban több jelzője is van a Szentléleknek, de számunkra az a legfontosabb, hogy Ő az „igazság Lelke” és a „Vigasztaló”, a vigasztalás Lelke.

Akár bevalljuk, akár nem, de mindegyikünk rászorul a vigasztalásra. Arra vonatkozóan is rendelkezünk elegendő tapasztalattal, hogy vannak olyan helyzetek az életünkben, amikor kudarcot vallanak vigasztaló szavaink. Olyan szármalmas, amikor a magunk erőtlenségével kezdjük el vigasztalni bajba jutott embertársainkat. „Majd csak lesz valahogy.” „Majd megsegít a Jóisten.” Aki pedig mindezt hallja egyértelműen több és hathatósabb vigasztalásra vágyik, nem pedig közhelyekre. Nem véletlen, hogy

a Heidelbergi kátának, a reformátusok katekizmusának első kérdése a következő: „Mi néked életedben és haláloedben egyetlen egy vigasztalásod?” Pünkösöd kö-

A Vigasztaló

zelségében gondoljunk arra, és válaszoljunk azt, hogy egyedül a Szentlélek, a Vigasztaló az, aki képes bennünket elégséges és hatékony módon megbékíteni, megvigasztalni.

Pál apostol két levelet is írt a korinthusi keresztényeknek. A második levelében ezt írja: „Nagy a bizalmam bennetek és szívesen dicsekszem veletek. Tele vagyok vigasztalással és minden bajom között túlarad bennem az öröm.” (2 Kor 7,4) A sok szenvedés és rengeteg megpróbáltatáson átment Szent Pál írja le ezeket a szavakat.

Nyilvánvaló, azért tudta leírni ezt a vallomást, mert nemcsak remélte, hogy majd csak megsegíti a Jóisten, hanem hittel vallotta: Isten, a mi mennyi Atyánk már

megsegített bennünket, amikor Jézus Krisztus által megváltott bennünket. Megszabadított mindnyájunkat a bűn, a Sátán és az örök halál rabságából. Jézus által hí-

vott meg az örök életre, és az első húsvétnak köszönhetően megadta az emberiségnek az örök élet lehetőségét. Ez irgalmas Isten lehajolt hozzánk. Egészen a mélybe, hogy onnan fölemelhessen bennünket. Hiszen akkor, amikor Ő fölemeltetett a kereszten, mindenkit magához vonzott. Ezért, akik Őbenne hisznek, azok csöndesen, de szent bizonyossággal mondják: „Tele vagyok vigasztalódással, s minden bajom közt is túlarad bennem az öröm.”

Legalább pünkösöd hetében gondoljunk arra, hogy az igazi vigasztalódást és a hitből fakadó örömet a Szentlélek hozza létre bennünk. Főként azzal, hogy megerősít a Jézus Krisztusba vetett hitben és reménységben. Valamint azzal is, hogy állandóan em-

lékeztet bennünket Jézus szavaira és ígéreteire. Például arra, amit mennybemenetele előtt mondott: „Íme, én veletek vagyok minden nap nap a világ végezetéig.”

Ha pedig Jézus velünk van, amennyiben Őt magunk mellett tudjuk, akkor nem marad hely keserű önmagunknak. Ha egészen tele leszünk az Ő békességével, akkor kiszorít belőlünk minden aggodalmaskodást és féltelmet. Ha telítődünk reménységgel, akkor nincs helye a csüggedésnek. Ha így, amint Szent Pál mondja: csordultig megtelik szívünk örömmel, akkor még másoknak is jut belőle. Ami bennünk van, túlszordul. Nemcsak nekem elég, hanem más szíveknél is.

Az apostol is erre emlékeztet bennünket: „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja, és minden vigasztalásnak Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságban, hogy mi is megvigasztalhatassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket.” (2 Kor 1,3-4)

Dolhai Lajos

HÍREK

Az Eucharisztikus Kongresszus új időpontja

A Vatikán jóváhagyta Erdő Péter bíboros, prímás javaslatát az elhalasztott 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus új időpontjára. A katolikus világese-ményt 2021. szeptember 5–12. között rendezik meg Budapesten – adta hírül a NEK Általános Titkársága május 12-én.

Virtuális Mindszenty emlékhely nyílt

A MAGYARORSZÁGI Mindszenty Alapítvány a bécsi Collegium Pazmanianummal (Pázmáneum) összefogva virtuális emlékhelyet hozott létre az alapítvány honlapján Mindszenty József égi születésnapjának 45. évfordulója alkalmából. Az emlékhely május 6-tól elérhető. A járvány okozta veszélyhelyzet miatt az idén elmaradt a Mindszenty-zárókönyv, amelyet hagyományosan május első szombatján szoktak megrendezni. Május 2-án Erdő Péter bíboros, prímás szűk körben mutatott be engesztelő szentmisét mártírsorsú elődjéért, nem is Esztergomban, hanem Budapesten, a Szent István-bazilikában.

Hittanórák

2020. MÁRCIUS 16-TÓL valamennyi oktatási intézményben digitális távoktatásra álltak át a koronavírus járvány miatt. A Szent István Rádió a Katechetikai Irodával együttműködve segít, hogy a hittan tananyag online oktatása könnyen elérhető, szakmailag megfelelő és kellőképpen változatos legyen mind a pedagógusok, mind a tanulók számára. A szerkesztőség a HitValló című műsor válogatott anyagait elérhetővé tette YOUTUBE csatornáján, így bárki hozzáférhet a rádióban elhangzott adásokhoz ide kattintva: <https://www.youtube.com/channel/UCqHQMOei2590DUOnDaLx5Jw/videos>

Kollégiumi elhelyezés

AZ EGRI Érseki Szent József Kollégium középiskolás fiúk (6. osztálytól 12. osztályig) jelentkezését várja a 2020/2021-es tanévre. A kollégiumban keresztény szellemiségű nevelés folyik. Érdeklődni lehet a 30/140-4854-es telefonszámon.

Szent István
RÁDIÓ ÉS TELEVÍZIÓ
3300 Eger, Széchenyi u. 5. • Telefon: 36/510-610 • Fax: 36/510-614
E-mail: info@szentistvanradio.hu
Honlap: www.szentistvanradio.hu • www.szentistvantv.hu
Kérjük, segítse adományával!
Számolmány: 11102003-18578726-10000001
Magyar Katolikus Rádió Alapítvány

Egyházmegyei hírek

Kiadja az Egri Főegyházmegye 3300 Eger, Széchenyi u. 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság Felelős szerkesztő: Homa János
Honlap: www.eger.egyhazmegye.hu
e-mail: info@eger.egyhazmegye.hu
Készült a **HEVES HÍRLAP** közreműködésével.
Kedvezményes előfizetés: 06-40/510-510
Nyomdai munkák: Virtuóz Kiadó és Nyomdai Kft.

Bemutatjuk egyházmegyénk leendő újmiséseit

Az Egri Főegyházmegyében Ternyák Csaba érsek négy diakónust szentel pappá, akik az egri Érseki Papnevelő Intézetben, illetve a Redemptoris Mater Missziós Szemináriumban készültek a hivatásra. A papszentelés szertartása június 20-án 10 órakor lesz az egri bazilikában. Híveink megértését kérjük, hogy a

Barta Márton István

Mádról származom, ahol szüleim és két testvérem, húgom és öcsém élnek. 28 éves diakónusa vagyok az Egri Főegyházmegyének. Hivatásom története általános iskolás koromra vezethető vissza. 12-13 éves korú lehettem, amikor egy szentmisén, az átváltotás alatt éreztem, hogy milyen jó és örömteli lenne, ha az Urat szolgálom az Ő oltáránál. Az érettségit követően beadtam a jelentkezésemet az Egri Hittudományi Főiskolára és az Érseki Szemináriumba, ahol 2010 és 2012 között folytattam tanulmányaimat. Meginogtam a hivatás-tudatomban és ezért felhagytam tanulmányaimmal, dolgozni kezdtem, de a boldogságkeresés mindvégig megvolt bennem. 2015 májusában ismét erős hívást éreztem a papi hivatásra, ezután egy személyes lelkigyakorlat keretében megkaptam Krisztustól a megerősítést, s folytattam tanulmányaimat a szeminárium falai között.

Leiki életem és pappá formálódásom középpontjában az Oltárszentség imádása és a Rózsafüzér imádkozása áll. Jelmondatom is kapcsolódik ehhez a két imamóddhoz: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). Bízom Jézus Krisztusban, az Ő erejében, s így merem odaadni egész életemet, amit Tőle kaptam.

Marosi Balázs

Erdély egyik legszebb városában, Kézdivásárhelyen születtem. Gyermek és fiatalkoromat egyaránt meghatározta a hit, a templom és a közösség. Már kisgyermekként kíváncsisággal töltöttem el az Isten szolgálata, és az,

hogyan mi történik az oltárnál, ezért az akkori plébános biztatására elkezdtem ministrál-

ni. Attól a naptól kezdve, hogy először léptem az Úr oltárához, nem igazán volt más ilyen fontos szolgálat, ami felülírhatta volna az ott megtapasztalt kegyelmeket. A szentmise és a ministrálás ettől kezdve mindennapos lett. Rögtön az első időszakban plébános és káplán váltások történtek városunkban, és olyan pásztorokkal, olyan példaképekkel ajándékozott meg az Úr, akik méltó módon folytatták elődeik munkáját. A liturgia szeretete, az odaadó istenszolgálat, a lelkesedés minden nap arról tanúsítottak, hogy jó az Isten és jó Őt szolgálni. Mindig is a kedvenc zsoltáira közé tartozott a 39. zsoltárból vett rész: „Ime eljövök Uram, hogy teljesítem azt, amit kívánsz”, így papi jelmondatomul is ezt választottam, már akkor. Ahogy növekedtem, folytattam ezt a sort azal a lelkiülettel, amit Jézustól tanulhatunk meg: „Legyen meg a Te akarod”. Csak így érthető a kereszténység, csak így értelmezhető a papság. Mindenben Isten akarátat keresni, és azt teljesíteni, keresve az igazságot. Nincs más evangélium, csak ez: Imádni Istent és szeretni az embert őszintén, tisztán, haszonlesés nélkül, bölcsen. A cél pedig a mennyország, amelynek eléréséhez méltó és Istennek tetsző életet kell élnünk. Ehhez kérem a kedves testvérek imáját!

Nagy Ferenc

1994-ben születtem Királyhelmeccen, Szlovákiában. Szüleimmel és két bátyámmal, valamint nagyszüleimmel Nagykövésden éltem. Vallásos nevelésben részesültem és viszonylag fiatal korom óta ministráltam. Az általános iskolát magyar nyelven végeztem, majd a szakközépiskolában szlovák nyelven tanultam idegenforgalom szakon, és az érettségit is itt szereztem meg. Hivatásomat tekintve gyerekkoromban is gondolkodtam a papi hivatáson. Középszintű iskolában kezdtem komolyabban gondolkodni, és érdeklődni a papi hivatás iránt. Egyik alkalommal, amikor triduumot tartottak a templomban, egy pálos szerzetes, Borsos József atya vezetésével, neki beszéltem először a hivatásomról. Ő tanácsolta, hogy a plébánosomhoz forduljak, és tőle kérjek lelki támogatást. Pár hónap elteltével jeleztem is neki.

felújítási munkálatok és az óvintézkedések miatt a papszentelési szentmisén csak a meghívottak vehetnek részt. A szentelést a Szent István Rádió élőben közvetíti, és nyomon követhető a www.szentistvantv.hu weboldalon is. Lapunkban hagyományainknak megfelelően bemutatjuk a szentelésre várókat.

Bőőr Roland akkori kormányzó, mindenben segítségemre volt, és készítette utamat a szemináriumba. Érettségi után közvetlenül jelentkeztem az egri Érseki Papnevelő Intézetbe. Papi jelmondatomnak János első leveléből választottam, „A szeretetben nincs félelem” (1Jn 4,18). Kérem a kedves testvérek imáit papi életemre és lelkipásztori szolgálatomra!

Thiago Costa

Brazília Betlehem nevű városából származom. Amikor négy éves voltam, a szüleim elkezdtek járni a Neokatekumenális út egyik közösségébe, ahová a három testvéremmel együtt én is rendszeresen elmentem.

Ez egy nagy ajándék volt, mert akkor kaptam a hitet. Katolikus iskolába, majd egyetemre jártam, majd egy kórházban kezdtem dolgozni. Nagyon szerettem a munkámat. A családom, a munkám és a barátaim ellenére nem voltam boldog. 2011-ben egy lelkigyakorlatra mentem és az Isten szava nagyon megérintett, mert észrevettem, hogy én mindig azt csináltam, amit akartam és mégsem voltam boldog. Azon a lelkigyakorlaton egy katekéta kérte, hogy azok, akik az Isten akarátat akarják tenni, álljanak föl. Abban a pillanatban mindenre gondoltam, ami fontos volt nekem: a családomra, a munkámra és a barátaimra, de végül elfogadtam az Isten meghívását és a szemináriumba jelentkeztem. 2011. október elején hallottam, hogy az egri Redemptoris Mater Missziós Szemináriumba kell mennem. Addig az egyetlen dolog, amit tudtam Magyarországról az volt, hogy itt van a Forma-1 egyik fordulójára. Amikor ide kerültem, nagyon furcsa volt a más kultúra, a más nyelv, de most már mondhatom, hogy szeretek itt lenni.

2012-ben kezdtem el az Egri Hittudományi Főiskolára járni és a nehézségek ellenére Isten segített a tanulásban. 2019. június 22-én volt a diakónusszentelésem az egri bazilikában. Érsek úr gyakorlatra Jászberénybe küldött szeptembertől januárig. Ott megtapasztaltam az Isten jelenlétét az embereken keresztül.

Összeállította: Homa János

A HÓNAP VERSE

Dsida Jenő

Új imádság

Nézd én Uram, a lázas világnak
Hörögő mellében vonagló kín dűl-
Csontkezü Halál végégsimitja,
S torzra meredten oszlásnak indul.

Kezdetől emelt roppant nagy égbolt
Hiába lövell szent, ölelő fényt:
Sóhajtoz a föld a hideg úrben
November esti zord temetőként.

Sötét ravatal, lobogó gyertya...
Hajdan édenkert, mily árva, mily bús!
Könyörülj rajtunk, gyere mihozzánk;
Életet osztó, irgalmas Krisztus!

Rád néz a halott üveges szemmel,
Érintésedet epedve várja
Életre vár, mint temetett Lázár,
Naimi ifjú, Jairusz lánya...

Gyere hát Krisztus! Könyörülj rajtunk!
Nagy, erős hangon mondd ki igédet:
A megfagyott vér pezsdüljön újra!
Haljon a Halál, éljen az Élet!

Dsida Jenő (1907 – 1938) erdélyi magyar költő. Visszatérő témái a hazaszeretet, a mély katolikus vallásosság, a szerelem és a halálfélelem.

Vetőmaggal és palántával segít a Katolikus Karitás

4500 családot segít vetőmaggal és palántával a Katolikus Karitás. A Zöldellő Kertek elnevezésű program évek óta az öngondoskodásra tanítja az embereket, a koronavírus miatti veszélyhelyzet alatt azonban hasznos szabadterei időtöltést is kínál az érintetteknek. A Főegyházmegyei Karitás Központ 22 településen közel húsz ezer palántát osztott ki a napokban.

A Katolikus Karitás 2012-ben indította el Zöldellő kertek elnevezésű programját, melynek az öngondoskodás mellett az a célja, hogy az emberek viszszaadjanak a kerti munkára.

Pétervásárán paprika és paradicsompalántát kaptak a jelentkezők, akik között sokan egyedül élnek, vagy hátrányos helyzetűek.

A segélyszervezet a palántákon kívül élelmiszer- és fertőtlenítőcsomagokkal, valamint védőfelszereléssel segíti a családokat a koronavírus járvány ideje alatt.

A diákok is partnerek voltak a digitális átállásban

A Szent Gellért-díj ezüst fokozatában részesült Farkasné Besenyei Mária a Jászapáti Gróf Széchenyi István Katolikus Középiskola és Kollégium tanára, igazgatóhelyettese. Az elismerést Ternyák Csaba érsektől vehette át a főegyházmegyei tanévnyitón.

A kitüntetett 1994 óta dolgozik a jászapáti középiskolában. Magyar nyelv és irodalom, történelem szakos középiskolai tanár. Igazgatóhelyettesként 2012 óta, az egyházi átvétel óta tevékenykedik. Munkabírása kiemelkedő, kitartása példamutató. Az iskola érdekében végzett szervező tevékenysége túlmutat az intézmény falain. Rendszeresen szervez jótékonyági bált az iskolai alapítványok számára. Azon kívül, hogy az iskolai hitélet szervezésében részt

vesz, rendszeresen segít a jászapáti egyházközségben. Családjával együtt vesz részt a zárókönyvek elosztásán.

- Tiszabábolnáról, egy borsodi kis faluból kerültem 1994-ben a Jászszágra, Jászapátira - mondta. - Főiskolai és egyetemi tanulmányaimat Egerben, Pécsen és Budapesten végeztem. Jászapátin élek a családommal. Három fiunk közül már csak a legkisebb él velünk, ő most érettségizik. Férjem, Farkas Ferenc mérnök. Műszaki tanárként dolgozott ő is a gimnáziumban, majd 2014 óta Jászapáti polgármestere.

Mindig pedagógus szerettem volna lenni. Ezt a pályát csak nagyfokú hivatástudattal lehet végezni. Az intézményben sokat tanulhattam idősebb kollégáimtól, de sokat tanulok mind a mai napig tanítványaimtól is.

Az idén elmaradt a ballagás. Archiv felvételünkön Farkasné Besenyei Mária búcsúzik az egykori végzősöktől.

Az intézmény lehetőségeket biztosított számomra, hogy továbbképezzem magam, a pedagógiai pályán belül új területeket is

merjek meg. Ezért nagyon hálás vagyok.

Megtisztelő számomra, hogy a nevelőtestület felterjesztett er-

re a díjra, hiszen ezzel jelezte, hogy elismerik a munkámat. Én is próbálok segíteni, hogy megkönnyítsem számukra a mindennapi terheket.

Hogy a tanár mennyire leleményes, milyen könnyen tud alkalmazkodni az új helyzetekhez, ékes bizonyítéka a mai digitális oktatásra való átállás. Nagyon büszke vagyok a kollégáimra, akik rugalmas hozzáállással, sok ötlettel, egymást segítve gyorsan elsajátították azokat az informatikai ismereteket, amivel megoldottuk, hogy elérjük a diákjainkat és közvetítsük számukra a tananyagot. Ugyanakkor nagyon büszke vagyok a diákjainkra is, akik sokat segítettek nekünk, tanároknak, és partnerek voltak a mindennapi munkában, a járvány idején.

Homa János